

*
* *

ս տեսայ, ինչպէս մի խոր նկուղում
Հոգեվարքի մեջ ծերուկն էր մեռնում,
Իւր որդիներից լըջուած, մոռացուած,
Մէկին որոնում հայեացքով մարած.
Վերջին վայրկեանին շոթեցով դեղնած
Շըշնջում էր նա ինչ որ մի անուն...
Միշտ ապրեց մենակ եւ մահւան ժամին
Փակող շունեցաւ աչքերը նիրհուն.
Ըսդ միշտ հեռացաւ աշխարհը մի
Հանդերձեալ կեանքի խաւարին բաժին
Զսպւած թախիծի արցունքը աչքին...

Տեսայ եւ կռկին թշուառ գիւղացուն
Իր ցանած, ջրած արտում ոսկեգոյն
Կանգնած գլխիկոր՝ կարկտահար արտում...
Առատ արցունքներ նա չէր հոսեցնում
Անսպասելի շարքի դիմաց:
Մոայլ, դաժան էր հայեացքը լքած,
Ու լուռ կանգնած էր նա անկարեկից
Կորացած ծանր, անել կարիքից...

Տեսայ թէ ինչպէս մայրը իւր մեռած
Որդուն ծամէում էր դէպի գերեզման.
Ինչպէս տաճարում վշտից քարացած,
Էլ ուժ չունէր նա աղօթքի, սգման...
Մինչեւ վերջանար ծէսը յուղարկման
Նա ուշքը կորցրեց... Դազաղը տարան...
Վերջին ծիզերով ուժը հաւաքած
Հազիւ հասաւ նա թանկագին շիրմին
Եւ որդուն քցեց մի բլուռ հող վերջին...

Տեսայ ես նոյնպէս անարեւ քանտից,
Դէպի անապատ, լուսամուտներից
Մոր խոհերի մէջ, յոյսը սպառուած,
Նայում էր մի խումբ՝ աչքը ջուր կտրած:
Եւ ես լսեցի՝ ինչպէս խաւարում
Մէկի ժանտ շղթան գնգում էր, հնչում:
Ու նոցա դժգոյն դէմքը տարօրէն
Հցում էր այրող ցաւ ու կսկիծով,
Ես մէկ անգամից հասկացայ արդէն—
Բանտարկեալները անա տարուած են
Ազատ օրերի սրբազան տենչով:

Տեսայ ես նաեւ քաղցած ու դողող
Ժերուկը թշուառ պճնուած տիկնոջ
Չեռքը կարկառեց, քաժինն ստացաւ.
Բայց լաւ դիտելով նազելի կնոջ
Ժպտուն չ'հանեց—կանգնեց—քարացաւ...
Եւ անա համր տանջանքը անցաւ.
Հեռու շարտեց ծերուկը թշուառ
Ստացած փողը դառն, արտասուահար—
Հոմանիների սիրոյ առարկայ
Պճնուած տիկինը աղջիկն էր նրա:

Ես այս բոլորը տեսայ, դիտեցի
Երբ խոր թախիծը տիրեց իմ հոգուն,
Երբ մի անորոշ նման կսկիծի
Ափսոսանք կար իմ սրտի ծալքերում
Եւ դէպի մէկը դառն աղերսանքով
Նորից նոր հոգիս տենչում էր, ձգտում...
Տեսայ բոլորը, հասկացայ արդէն
Որ իմ թախիծը ցանկութեամբ լցուած
Այս բոլոր ծանր տանջանքների դէմ
Ոչինչ է եւ ցած...

Ռուս. թարգմ. Ա. Կորնիլինսկից
Ե. Ս.